ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1924 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 215

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων Νομ. Διαταγμάτων..... 1
Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ὡς καὶ τῶν προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων..... 2

Διατάγματα

Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Νομοῦ Σερρῶν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν τῆς Θεσσαλονίκης..... 3
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν 'Αθήναις (Πλατεῖα Κουμουνδούρου)..... 4
Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποφάσεως Μοναστηριακῆς 'Επιτροπείας..... 5
Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποφάσεως περὶ ἐκποιήσεως Μοναστηριακῶν κτημάτων..... 6
Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν 'Αγ. Βασιλείῳ Κυνουρίας δι' ἀνέγερσιν δημ. σχολείου..... 7
Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Ρωμείκῳ Λεβαδείας. 8
Περὶ ἀποτελέσεως τοῦ χωρίου Νικολέϊκα Αἰγιέων ἰδίας ἐνορίας..... 9
Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ Διατάγματος «περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ἐξωκκλησίου Παναγίας Κλεισούρας εἰς τὸ Γεν. 'Εκκλησιαστικὸν Ταμεῖον..... 10
Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸν νόμον 3164 «περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως 'Εθνικῶν 'Ορφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων»..... 11

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων Νομ. Διαταγμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 'Ιουλίου 1924 ψήφισμα τῆς Δ' Συνταγματικῆς Συνελεύσεως, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 1 ἐδ. τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν», ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νομοθετικῶν διαταγμάτων, προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος·

«'Η κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξαίρεσις δύναται νὰ γίνῃ μετὰ τὴν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον κήρυξιν τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωτέου, πρὸ τῆς ἐκδικάσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὡς καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀναγκαστικὴν ἐκμίσθωσίν του πρὸς Συνεταιρισμὸν καλλιεργητῶν. 'Εν πάσῃ ὅμως περιπτώσει οἱ ἐν ταῖς ἐξαιρουμέναις ἐκτάσεσι κτηνοτρόφοι παραμένουν ἐν ταύταις μέχρι τέλους τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἐξαίρεσις.

"Αρθρον 2.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 9 προστίθενται 4 καὶ 5 ἐδάφια ὡς ἑξῆς·

4. Κοινοτικαὶ βοσκαὶ κρινόμεναι διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου κοινοτικοῦ συμβουλίου ὡς ἀπολύτως ἀπαραίτητοι διὰ τὰς κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου 'Εποικισμοῦ, νὰ ἐξαιρεθῶν κατὰ τάνωτέρω ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

5. 'Απαγορεύεται ἡ πρὸς τρίτους πρὸς βοσκὴν ἢ καλλιέργειαν ἐκμίσθωσις τῶν βοσκῶν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων ἐν τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν. 'Η παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην γενομένη τυχὸν ἐκμίσθωσις συνεπάγεται αὐτοδικαίως ἀκύρωσιν τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αὐτῶν ἀποφάσεως καὶ ἐπάνοδον τῶν στερηθέντων τῆς προστασίας τοῦ νόμου κτηνοτρόφων εἰς τὰς ἀναφερομένας ἐκτάσεις.

"Αρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον.

6. "Απασαι αἱ ὑπὸ ἐλαιοδένδρων καλυπτόμεναι ἐκτάσεις, μέχρις 25 στρεμμάτων ἀνήκουσαι εἰς μικροϊδιοκτήτας, ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν.

'Εν 'Αθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1924.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος
Θ. Σοφούλης

Τὰ Μέλη
Γ. Ροῦσος, Κ. Γκότσης, Π. Μαυρομιχάλης, Θ. Βελλιανίτης, Γ. Μαρῆς, Δ. Ν. Μπότσαρης, Α. 'Ορφανίδης, Α. Μυλωνᾶς, Α. Πρωτοσύγγελος, Γ. Κατεχάκης.

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ὡς καὶ τῶν προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 30 'Ιουλίου 1924 Ψήφισμα τῆς Δ' Συνταγματικῆς Συνελεύσεως «περὶ ἐκδόσεως Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Δ' ἐν 'Αθήναις Συνταγματικῆς Συνελεύσεως», μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 ἀντικαθίσταται ὡς ἑπομένως·

Ὑπόκεινται εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ παραχώρησιν.

α') Τὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς δήμους, τὰς Μονὰς, τὰ πάσης κατηγορίας θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πλὴν τῶν κοινοτήτων ἐξομοιουμένων πρὸς τοὺς λοιποὺς ἰδιοκτήτας τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, ἀνήκοντα κτήματα ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως, εἴδους γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ καλλιεργητικῆς σχέσεως, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κειμένων καὶ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ἐξυπηρετούντων κυρίων πλὴν τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ ἄρθρ. 2 ἐδ. 4 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπόκειται καὶ τὸ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους περιελθὸν κατὰ τὸν νόμον 2052 ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τῶν δημοσίων γαιῶν.

β') Αἱ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούμεναι, αἱ αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καλλιεργητῶν καλλιεργούμεναι γαῖαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παλαιότερον κρατοῦσα σχέσις τῆς μορτῆς ἢ τοῦ ἀντισπόρου ἀντικατεστάθη διὰ μισθώματος εἰς χρῆμα, ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ δυνάμεναι νὰ καλλιεργηθῶσιν ἐκτάσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2.

γ') Τὰ ἀγροκτήματα καὶ τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ὁλότητος τῶν ἀποκαθισταμένων χρήσιμα κύρια ἰδιοκτητῶν, μὴ ἐπιμελουμένων αὐτοπροσώπως τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν, ἕνεκα τῆς συνήθους διαμονῆς των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2. Τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἐδαφ. 1, παραγρ. α' ἀναφερόμενα καὶ ἐν Παλαιᾷ Ἑλλάδι κείμενα, δημόσια καὶ μοναστηριακά, ἀγροκτήματα, ἐκτάσεως ἄνω τῶν τριακοσίων στρεμμάτων καλλιεργουμένης καὶ καλλιεργησίμου, κηρύσσονται ἀπαλλοτριωτέα, κατὰ προτίμησιν πρὸ πάσης ἄλλης κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως ἐν τῇ αὐτῇ γεωργικῇ περιφερείᾳ, χωρὶς ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης νὰ δημιουργῆται ἀκυρότης ἢ ἔνστασις διὰ τὰς λοιπὰς κηρύξεις ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως·

α') Αἱ αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καὶ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των καλλιεργούμεναι γαῖαι. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐφ' ὅσον συναινοῦσιν οἱ ἰδιοκτῆται οὗτοι, δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι καὶ αὗται, ἐὰν περιεμβάλλωνται ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γαιῶν τούτων παραχωρεῖται ἔκτασις ἴσης ἀξίας, εἰ δυνατὸν δὲ τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν, ἐν τῷ καλλιεργουμένῳ τμήματι τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ πρὸ πάσης διανομῆς πρὸς τοὺς ἄλλους καλλιεργητάς.

β') Αἱ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κατοικίαι τῶν ἰδιοκτητῶν μετ' ἐκτάσεως ἴσης πρὸς ἕνα πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δι' ἕνα ἕκαστον τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν κτηματομεριδίων τοῦ αὐτοῦ ἢ πλειόνων ἀγροκτημάτων, καὶ τὸ πολὺ μέχρι τριῶν κλήρων δι' ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἰδιοκτήτας τούτους, κειμένης δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν παρά τινι τῶν κατοικιῶν, εἰς ἣν ἔκτασιν δὲν συνυπολογίζονται ὁ περὶ τὴν κατοικίαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κατεχόμενος μὴ καλλιεργήσιμος χῶρος, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ εἰς τρία στρέμματα.

γ') Καθ' ὅλην τὸ Κράτος, πλὴν τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τοῦ νομοῦ Ἄρτης, τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. β' κλήρου, ἔκτασις τριακοσίων πεντήκοντα στρεμμάτων, εἰ δυνατὸν περὶ τὰς κατοικίας τῶν ἰδιοκτητῶν. Εἰς ἰδιοκτήτας ἀγροκτημάτων, καλλιεργοῦντας αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἐν αὐτοῖς ἢ ἔχοντας κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν, ἀφίενται, πλὴν τῶν τριακοσίων πεντήκοντα στρεμμάτων, δύο πλήρεις γεωργικοὶ κλῆροι. Εἰς πλείονας ἰδιοκτήτας παρέχονται αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. β' προσαυξήσεις. Ἐν Ἀνατ. Μακεδονίᾳ εἰς ἰδιοκτήτας αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἐπιμελουμένους τῆς καλλιεργείας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀποστρατεύσεως καὶ ἐντεῦθεν παραχωρεῖται ἐν συνόλῳ ἔκτασις πεντακοσίων στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ὑπηρέτησαν ἐν τῷ στρατεύματι κατὰ τοὺς τελευταίους πολέμους, ἔχουσι δὲ ἀποδεδειγμένην διετῆ ὑπηρεσίαν Μετώπου.

δ') Ἀγροτικὰ κτήματα, κείμενα εἰς κεφαλοχώρια, ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν τριακοσίων στρεμμάτων καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλίαν μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τὸν Νομὸν Ἄρτης, τὴν Ἤπειρον, Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἑκατὸν στρεμμάτων, καὶ ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας μὴ ἔχοντας ἑτέραν γαιοκτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα καλλιεργοῦνται κολληγικῶς καὶ δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν εἰς αὐτὰ καλλιεργούντων εἰς γειτονικὸν κτῆμα.

ε') Ἔκτασις γαιῶν ἴση πρὸς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἢ υἱὸν ἰδιοκτήτου, ἔχοντα ὑπηρεσίαν Μετώπου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ τελευταίου πολέμου, ἐν ἑνὶ μόνῳ κτήματι καὶ κατ' ἐκλογήν του, ἐφόσον δὲν ὑπῆρξε κατ' αὐτῶν καταδίκη ἐπὶ λιποταξίᾳ ἢ ἀνυποταξίᾳ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει οἱ οὕτω καταλειπόμενοι γεωργικοὶ κλῆροι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς τρεῖς δι' ἕκαστον ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα.

στ') Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας παραχωρούμενοι κλῆροι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὴν ἣν οὗτοι ἐκέκτηντο εἰς τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἀγροκτήματα ἔκτασιν, τὰ δὲ τυχὸν καθ' ὑπέρβασιν ταύτης παραχωρηθέντα τμήματα ἐπανέρχονται εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ παραχώρησις, τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως λαμβανομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

ζ') Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς γεωπόνους ἀποφοίτους γεωργικῶν σχολῶν ἐξαιρεῖται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, ἣν οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ αὐτοκαλλιεργήσωσιν ὑποδειγματικῶς ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐξαιρέσεώς της, προκειμένου δὲ περὶ ἐξαιρεθεισῶν ἤδη εἰς γεωπόνους ἐκτάσεων ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος. Ἡ πώλησις τῆς ἐξαιρουμένης ἐκτάσεως ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, παρελθούσης δὲ ἀπράκτου τῆς ἐνιαυσίου προθεσμίας, τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριοῦται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

η') Εἰς ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς ἑκάστου ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἀφίεται εἰς πλήρης γεωργικὸς κλῆρος, οὗτινος αἱ πρόσοδοι διατίθενται ἐξ ἴσου διὰ τοὺς ναοὺς τούτους, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

θ') Ἡ εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτήτας ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων παραμένουσα ἔκτασις κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγρ. β', γ' καὶ δ' κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἰσομοιρίαν, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι τὸ εἰς ἕκαστον οὕτω περιερχόμενον τμῆμα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν εἰς στρέμματα ἐξ ἀδιαιρέτου ἀναλογίαν. Ἐφ' ὅσον συνιδιοκτήτης ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων εἶναι τὸ Δημόσιον, ὁ ἀπομένων γεωργικὸς κλῆρος περιέρχεται ὁλόκληρος εἰς τοὺς ἑτέρους συνιδιοκτήτας.

2. Ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιροῦνται·

α') Αἱ μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1924 γενόμεναι δι' ἐμφυτεύσεως ἢ ἐγκεντρισμοῦ ἀμπελῶδεις ἢ δενδρῶδεις, συνεχεῖς, συστηματικαὶ καὶ κατὰ διαστήματα κανονιζόμενα ὑπὸ τῆς τοπικῆς συνηθείας φυτεῖαι, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν.

β') Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 2922 τῆς 27 Ἰουλίου 1922 αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις καὶ οἱ δι' αὐτὰς ἀποκλειστικῶς χρησιμοποιούμενοι χῶροι καὶ κτίρια, πλὴν τῶν ἀνηκόντων εἰς γαιοκτήμονας ἰθαγενεῖς ἢ ξένους, διαμένοντας συνήθως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης παραγράφου, αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις εἶναι ὅσαι καλλιερ-

γρώντα δι' αὐτοπροσώπου ἐπιμελείας, ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἰδίῳ κινδύνῳ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν συζύγων ἢ τῶν υἱῶν αὐτῶν. ἐχόντων ὡς κύριον ἐπάγγελμα τὸ γεωργικόν.

γ') Τὰ βάσῃ, ἐκτὸς ἐάν· 1) παρεμβάλλωνται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων καὶ παρέχουν δυσχερείας εἰς τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν, καὶ 2) εἶνε ἀπαραίτητα πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων τῶν ἀποκαθισταμένων καλλιεργητῶν, εἰς τὰς περιφερείας ἔνθα ὑφίσταται σύστημα μικτῆς γεωργοκτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως, μὴ ὑπακειμένης πάντως εἰς ἀπαλλοτρίωσιν τῆς πυκνῆς δασικῆς ἐκτάσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, συνιστᾶται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων δουλεία βοσκῆς καὶ ξυλεύσεως διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κληρούχων χρῆσιν. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κεκαλυμμένων ὑπὸ πυκνῶν ἀγρίων δένδρων, ἐπιδεκτικῶν ἐγκεντρισμοῦ, ἐπὶ σκοπῷ ἐγκεντρισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων προσώπων.

δ') Τὰ εἰς ἐγκεκριμένους συναικισμοὺς ὑπάρχοντα γήπεδα, ἐντὸς τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν κολλήγων διὰ κατοικίαν αὐτῶν.

ε') Αἱ μεγάλαι ἀγροτικαὶ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις καὶ ἐκ τῶν μικρῶν αἱ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος.

3. Εἰς κτήματα κείμενα ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς καὶ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 γ' καὶ δ' ἐξαίρεσιν, ἀποκαθίστανται οἱ ἐντὸς τῶν κτημάτων τούτων ἤδη καλλιεργοῦντες ἐπὶ μορτῇ, ἀντισπόρῳ ἢ τῷ ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδαφ. 1 β' ἀναφερομένῳ μισθώματι, καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι καὶ οἱ δικαιοπάρχοι των εὑρίσκονται ἐν τῇ σχέσει ταύτῃ ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως αἱ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν χρησιμοποιούμεναι ἀνεπιδέκτοι οἱασδήποτε καλλιεργείας ἐκτάσεις καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων παρακολουθήματα (ποδιές, γεννολείβαδα), ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν ἐντὸς τῶν ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων. Τὰ παρακολουθήματα ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν ἐξαιρουμένην ἔκτασιν δυναμένων νὰ βοσκήσωσι ζώων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει συμπληροῦται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων ἡ τῶν γειτονικῶν τοιούτων ἡ ἔκτασις τῆς κοινῆς βοσκῆς μέχρις εἴκοσι πέντε προβάτων κατὰ κληροῦχον.

5. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις περιτευμέναι δι' ἐλαιοδένδρων, ὀπωροφόρων δένδρων ἢ ἀμπέλων ἀνήκουσαι εἰς ὑφισταμένας Μονάς, κείμεναι ἐγγὺς αὐτῶν καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἑκατὸν στρέμματα.

6. Κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἡ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου (κονάκιον) καὶ πᾶν ἐν γένει ἀκίνητον ἐξαιρούμενον τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραμένον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

7. Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἡ ἀπαλλοτρίωσις μικροϊδιοκτησιῶν, ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων χρησίμων διὰ τοὺς ἀγροτικοὺς συνοικισμούς.

8. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται καὶ ἡ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἐν ἐδ. 2 παρ. β' τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένων γαιῶν ἐφ' ὅσον παρίσταται ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, ἕνεκα μεγάλης πυκνότητος ἐγχωρίου ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν πρόσφύγων, μὴ δυναμένων νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς ἄλλα κτήματα τῆς περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλαι αἱ αὐτοκαλλιέργειαι γεωργικῆς τινος περιφερείας θίγονται ἀναλογικῶς, τῆς ἀποφάσεως ὁριζούσης καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν θιγομένων αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη προγενεστέρας ἐκδικάσεως ὅλων τῶν μὴ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων τῆς περιφερείας. Πάντως ἐκ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων τοῦ κτήματος καταλείπεται εἰς ἕνα ἰδιοκτήτην, ἢ καὶ πλείονας συνιδιοκτήτας συλλήβδην, ὡς ἐλάχιστον ὅριον ἔκτασις ποικίλλουσα ἀπὸ τοῦ πενταπλασίου μέχρι τοῦ δεκαπενταπλασίου τοῦ εἰς τὸ κτῆμα ἢ τὴν γεωργικὴν περιφέρειαν δοθέντος γεωργικοῦ κλήρου, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως καὶ σημασίας αὐτῶν.

9. Ἐκτάσεις διαρκῶς καὶ ἀπὸ πενταετίας τοὐλάχιστον κατακλυζόμεναι ὑπὸ ὑδάτων ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐκτὸς ἐὰν αἱ δημιουργηθησόμεναι ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως γαῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν, τὴν ἀποξήρανσιν δὲ ταύτων ζητήσῃ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς τῆς αὐτῆς γεωργικῆς περιφερείας καὶ ποιήσηται ἔναρξιν ταύτης ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς νομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος βάσει μελέτης ἐγκεκριμένης ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων ἀπράκτων, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν εἰδικαὶ κρατικαὶ συμβάσεις περὶ ἐκτελέσεως τοιούτων ἔργων ὑδραυλικῶν, αἱ ἐκτάσεις αὗται ἐπανέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ ἰδιοκτήτου, ἀπολαύοντος τῆς ἀνωτέρω ἐξαιρέσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ὁ συνεταιρισμὸς περιορισμούς, ὑποχρεουμένου δὲ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐγκεκριμένην ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων μελέτην ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τῆς ἄνω ἐξαιρέσεως. Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία διὰ τὰ κεκηρυγμένα ἤδη ὡς ἀπαλλοτριωτέα κτήματα ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, παρεκτεινομένη ἐπὶ ἓξάμηνον διὰ τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμούς.

10. Ἐν συρροῇ πλειόνων περιπτώσεων ἐξαιρέσεων τῶν ἐδ. 1 2 β' καὶ 8 ἐπέρχεται συμψηφισμὸς τῆς ἐλαττόνος ἐξαιρουμένης ἐκτάσεως εἰς τὴν μείζονα.

11. Τῶν δασῶν καὶ ἀνεπιδέκτων καλλιεργείας βοσκῶν μετὰ τῶν κρασπέδων αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις εἰς κτήματα τῶν παραμεθορίων περιφερειῶν. Τὸ Δημόσιον χρησιμοποιεῖ τὰς ἐκτάσεις ταύτας καθ' ἃ θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐκδοθησόμενον, μετὰ γνωμοδότησιν τῶν Συμβουλίων Δασῶν καὶ Ἐποικισμοῦ.

12. Εἰς ἰδιοκτήτας ἔχοντας ἄνω τῶν ἓξ τέκνων καὶ μὴ λαμβάνοντας κλήρους στρατιωτικούς, ἀρίεται εἷς ἐπὶ πλέον γεωργικὸς κλῆρος.

13. Τὸ ἐδάφ. 2 δ' δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ γαιῶν, ἃς οἱ ἰδιοκτῆται παρέλαβον καὶ καλλιεργοῦσιν ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας τῶν κολλήγων, μὴ δυνηθέντων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν διὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τὸ ἐδάφιον 1 ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἀκολούθου·

«Ἀποκαθίστανται γεωργικῶς καὶ ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἐπαρκοῦς κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν·

Α') Οἱ ἐν ἑκάστῃ γεωργικῇ περιφερείᾳ κατοικοῦντες, καλλιεργοῦντες δὲ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ ἢ ἔχοντες ὡς κύριον ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν ἢ οἱανδήποτε κλάδον τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς·

α') Ἔγγαμοι ἄρρενες καλλιεργηταί.

β') Χῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων.

γ') Ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν.

δ') Ἄγαμοι καλλιεργηταὶ συμπληρώσαντες τὸ 18 ἔτος.

ε') Χῆραι καλλιεργητῶν ἄνευ τέκνων.

Β') Οἱ εἰς ὁμόρους γεωργικὰς περιφερείας κατοικοῦντες κατὰ τὰς ἐν τῇ κατηγορίᾳ Α' διακρίσεις, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποκατασταθῶσι γεωργικῶς ἐν αὐταῖς δι' ἔλλειψιν γαιῶν καὶ οἱ ἐποικιζόμενοι πρόσφυγες ὁμοεθνεῖς καὶ μή.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον, ἐδάφ. 2, ἀντικαθίστανται αἱ παράγραφοι β' καὶ ε' διὰ τῶν ἑξῆς·

β') Οἱ ἐπὶ λητείᾳ καταδικασθέντες, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες δὶς ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες. Οἱ πρὸ τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες δικαιοῦνται μὲν γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλ' ἐκπίπτουν τοῦ ἡμίσεως τοῦ χορηγηθέντος κλήρου, ἐὰν πρὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀτομικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τούτου καταδικασθοῦν καὶ κἂν ὅτι ἐπὶ ζωοκλοπῇ.

ε') Οἱ ὑποβάλλοντες ἐγγράφως εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀφαιρώσας τὴν οἰκογενειακὴν των κατάστασιν, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰ γεωργικά των ἐφόδια καὶ ἐν γένει τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ κτῆμα.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 5, ἐδ. 5, προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις·

«Ἐὰν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς εὑρεθῇ ὅτι ἡ δηλωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κληρούχου γαιοκτησία του εἶνε μεγαλειτέρα τῆς ὑπ' αὐτοῦ δηλωθείσης, ἀφαιρεῖται ἐκ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως τὸ διπλάσιον τῆς ἀποκρυβείσης καὶ διατίθεται πρὸς ἀποκατάστασιν ἄλλων καλλιεργητῶν ἢ πρὸς προσαύξησιν τῶν συνεταιρικῶν κλήρων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.»

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τὸ ἐδάφιον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Οἱ ὑπερβάντες τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ὑποθεωρημένως ἀνίκανοι, λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς χήρας καλλιεργητῶν τὰς μὴ ἐχούσας ἀνήλικα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα.

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐδ. 7 παρ. στ' προστίθεται τὰ ἑξῆς·

«Ὁ γεωργικὸς οὗτος κλῆρος τίθεται ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ τοιαύτη».

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρίζονται τὰ παραχωρητέα ἢ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελοῦν πλήρη βεβαίωσιν τῆς ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως δημοσίας ὠφελείας. Ἀνάκλησις τούτων δύναται νὰ γίνῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, καὶ προηγουμένην ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν καὶ συνεταιρισμῶν.

2. Αἱ διὰ Διαταγμάτων ἢ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων γενόμεναι ἀνακλήσεις κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως, εἰσάγονται ὑποχρεωτικῶς ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ πρὸς ἐπανεξέτασιν. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ δὲν ἀποφανθῇ μέχρι τέλους 1924, αἱ ἀνωτέρω ἀνακλήσεις ἀκυροῦνται αὐτοδικαίως, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης τῶν ὡς εἴρηται Διαταγμάτων ἢ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

3. Εἰς κτήματα κηρυχθησόμενα ἀπαλλοτριωτέα μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1925, ἡ διανομὴ τῆς ἐσοδείας γίνεται κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα, ἐὰν ἡ κήρυξις ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα τῆς συγκομιδῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωτέου ὁ διευθύνων τὸ γεωργικὸν γραφεῖον καλεῖ τοὺς δικαιουμένους εἰς ἐγκατάστασιν ἐν ἑκάστῳ κτήματι τῆς περιφερείας του, ὅπως συγκροτήσουν ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὑπογράψουν τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἐκλέξουν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

2. Ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ διανεμητέου κτήματος. Τὸ καταστατικὸν ἐν πρωτοτύπῳ κατατίθεται εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας ἐγκρίσεως.

3. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν», ἐφόσον αὗται δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου τοῦ κτήματος ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δύναται ν' ἀναστέλληται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ καὶ, ἐλλείψει ταύτης, τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

5. Προσωρινῶς ἐπέχουν θέσιν συνεταιρισμῶν αἱ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσῳκτῶν συσταθεῖσαι ἢ συσταθησόμεναι μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος προσφυγικαὶ ὁμάδες, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ ἐγχώριοι ἀκτήμονες καλλιεργηταί.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις νεοχωρισμένων συνεταιρισμῶν ἐγχωρίων καὶ προσφύγων εἰς κτήματα δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσι μετ' ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ.

7. Τὸ πρῶτον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ τροποποιουμένου Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς· «Ἡ καταβλητέα ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνεταίρων μερὶς ἀνέρχεται τοὐλάχιστον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἕκαστον κλῆρον κλπ.». Ὁμοίως εἰς τὸ αὐτὸ ἐδάφ. ἡ λέξις «πενταπλασίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «δεκαπλασίου».

8. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 29 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς, παρεμφερούσης ἐν ἰσχύϊ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸ προσθήκης διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28 Μαρτίου 1923· «Ἕκαστος συνεταῖρος εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τυχὸν μεσολαβούσης Τραπέζης, ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς ὁδσεως τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου του, ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 μισθώματος, τοὐλάχιστον διὰ τὸ δεκαπλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 μερίδος αὐτοῦ, τοῦ συνεταιρισμοῦ, τοῦ Κράτους ἢ τῆς Τραπέζης δυναμένου νὰ εἰσπράξῃ τὴν τυχὸν καθυστερουμένην ὁδσιν, κατὰ τὸν νόμον 2184 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογραφου», ἢ κατὰ τὸ ἐδ. 8 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

9. Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ τροποποιουμένου Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Ὁ λογιστικὸς ἔλεγχος, ἡ καθοδήγησις καὶ ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν λογιστῶν τῶν γραφείων Ἐποικισμοῦ, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσῃ ὑπουργικὴ πρᾶξις.»

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. ε' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 προστίθενται τὰ ἑξῆς·

«Πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ τροποποιουμένου Νόμου Διατάγματος ἐξαιρέσεων».

ς') Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἐκτάσεις τοῦ κτήματος, ὅσαι δὲν ἐνεφέροντο εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ τροποποιουμένου διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

1. Ἡ νομὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων παραγωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὅστις καθορίζει ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ γεωργικοῦ γραφείου, τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

2. Μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν κληρούχων τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διατηροῦνται, κατὰ τὸ δυνατόν, αἱ ὑφιστάμεναι πραγματικαὶ σχέσεις τῶν καλλιεργητῶν πρὸς τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον τῆς μεταβολῆς αὐτῶν πρὸς προσωρινὸν καθορισμὸν τῶν καλλιεργειῶν τῶν προσφύγων.

3. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία διαχωρίζει προσωρινῶς τὴν ἔκτασιν, ἡ ὁποία περιέρχεται εἰς αὐτὸν καὶ καθορίζει προχείρως τὰς διὰ συνοικισμοὺς καὶ λοιπὰς διὰ κοινὴν χρῆσιν ἐκ-

τάσεις, ὡς καὶ ἐκείνας, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος.

4. Ὁ τρόπος τῆς προχείρου διανομῆς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν γεωργικῶν κλήρων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρισταμένων μελῶν. Ἐὰν μετὰ δύο συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ὁριζομένας πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, ἐν καταστῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεων, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἀνωτέρω ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ, ὅστις καὶ ἐπιλύει πᾶσαν ἐπὶ τῆς διανομῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν κλήρων ἀναφυομένην διαφοράν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς τε γενικῆς συνελεύσεως καὶ τοῦ προϊσταμένου εἶναι διοικητικῶς ἐκτελεσταί.

5. Τῆς διανομῆς ἐξαιροῦνται·

α') Αἱ δάσικαὶ ἐκτάσεις, ἐὰν μὴ ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς ἐποπτικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπωφελὴς ἡ ἀναγκαία ἡ ἐκχέρσωσις αὐτῶν ἢ ὁ ἐγκαταρισμὸς τῶν ἀγρίων καρποφόρων δένδρων.

β') Οἱ παραχωρούμενοι βοσκότοποι.

γ') Οἱ ὑδρόμυλοι καὶ αἱ πρὸς ἄρδευσιν τοιούτων καταλληλοι θέσεις.

δ') Τὰ λατομεῖα, αἱ κεραμοκάμινοι, ἀσβεστοκάμινοι καὶ ἐν γένει αἱ ἐκτάσεις καὶ ἐγκαταστάσεις αἱ χρήσιμοι διὰ κοινὰς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀνάγκας.

6. Ἐὰν οἱ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως εἰς ἀγρόκτημά τι εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἑπτά, ἡ παραχώρησις κατὰ τὰ ἄνω τῆς νομῆς τῶν διανεμητέων ἐκτάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀτομικῶς πρὸς αὐτοὺς ἄνευ συστάσεως συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 9.

1. Μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως αὐτῆς εἰς τὸν συνεταιρισμόν, ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς ὀφείλει νὰ πληρώνῃ μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον μίσθωμα εἰς χρῆμα ὑπὲρ τῶν τέως ἰδιοκτητῶν, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ.

2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ μισθώματος, ὅπερ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, γίνεται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγγράφησιν τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀπόκτησιν τῆς νομῆς τοῦ κτήματος.

3. Τὸ μίσθωμα εἶναι 8 ο/ο ἐτησίως ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον ταύτην ἐξειδικευομένης, ἐπὶ τῇ βάσει προχείρων στοιχείων, ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος, τῆς προσαυξήσεως διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁριζομένης σταθερᾶς εἰς 50 ο/ο.

4. Ἡ μεταξὺ τῶν συνεταίρων κατανομὴ τοῦ πληρωτέου μισθώματος καὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδ. 5 ποσῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως, ἣν ἕκαστος λάμβανε. Τὸ καταλογιζόμενον εἰς ἕκαστον συνεταῖρον ποσὸν τοῦτο συμφερίζεται ἀναλογικῶς εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁριστικῶς καταλληλοθησόμενον τίμημα τοῦ κλήρου του, τῆς μὲν διαφορᾶς ἐπὶ πλέον τοῦ τοκογλυφικοῦ τῆς ἀποζημιώσεως φερομένης εἰς πίστωσιν, τῆς δ' ἐπὶ ἔλαττον τοιαύτης εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὑπογρεουμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ καταβάλῃ καὶ ταύτην μετὰ τῶν τοκογλυφικῶν δόσεων.

5. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι καὶ ὁ παραδοθεὶς εἰς τοὺς καλλιεργητὰς σπόρος ἀποδίδονται ὑπὸ τούτων ἀπ' εὐθείας εἰς ἐκείνους, καθοριζόμενα ὑπὸ τῶν προϊσταμένου τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ.

6. Πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν τοῦ ὁ συνεταιρισμὸς δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ προληπτικῶς παρὰ τῶν συνεταίρων ποσοστὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα ἐκ τῆς ἐτησίας παραγωγῆς κατὰ τὴν συγκομιδήν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, μετ' ἔγκρισιν τοῦ προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐνεργεῖται, τηρουμένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσῃ διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

7. Ἀπορᾶσει τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἐποικισμοῦ δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς συνεταίρους ἡ ἐκποίησις τῶν προϊόντων αὐτῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλῶν αὐτῶν. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 404 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ ἂν ἔτι ἐπεβλήθη ἄλλη τις ζημία.

8. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν ἐδ. 1 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποχρεώσεων τὰ ποσὰ ταῦτα βεβαιοῦνται μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας συνεταίρους.

9. Τὸ προσῆκον ἐκ τοῦ μισθώματος, εἰς τοὺς ἐκ τῶν συνεταίρων πρόσφυγας, ἐὰν θεωρηθῇ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 6 Ἰουλίου 1923 περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων ὡς ἄνευ ἰδίων πολυετές, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀναγραφομένης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

10. Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τὸ μίσθωμα ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἕνεκα τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεων καὶ τόκων.

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2022 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον.

7. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένῃ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, μετέχοντος εἰς αὐτὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ ἐπιθεωρητοῦ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ὡρισμένας περιφερείας ἢ ὡρισμένα κτήματα πρόοδος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἄνευ προηγουμένης κατομετρήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας πρόχειρος κατομέτρησις πρὸς ἐξακρίβωσιν κατὰ προσέγγισιν τῆς ὁλικῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ αὐτοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2022 προστίθενται τὰ ἑπόμενα μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον αὐτοῦ.

2. Ἡ ἔγκρισις τῶν μελετῶν ρυμοτομίας καὶ σχεδίων ἐν γένει τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γίνεται διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

5. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τούτων, παρισταμένης ἀνάγκης, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις οἱουδήποτε μικροϊδιοκτησίου ἐπὶ ἀνταλλαγῇ γαιῶν ἴσης ἐκτάσεως ἢ ἀξίας ἐκ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

4. Ὡσαύτως κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις οἰκιῶν ἢ παρακτημάτων αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπαλλοτρίωσις γηπέδων.

5. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ μὲν ἁρμοδία Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτεῖ, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον καθορίζει ὁριστικῶς καὶ ἀμεσακλήτως κατὰ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν δικαιοῦχον ἀποζημίωσιν, βαρύνουσαν τὸν συνεταιρισμὸν τοῦ συνοικισμοῦ ἢ ποῦ χωρίου καὶ καταβαλλομένην ὁλοσχερῶς ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Εἰς τὸ ἄρθρ. 11 ἐδάφ. 1 τοῦ τροποποιουμένου Ν. Δ. αἱ λέξεις «ἔδρᾳ» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς λέξεως «περιφερείᾳ» καὶ αἱ λέξεις «ἧς τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ» διὰ τῶν «ἢ ἑτέρου Πρωτοδίκου», ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ δυνατὸν διπλωματοῦχος ἀνωτέρας γεωπονικῆς Σχολῆς».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 11 ἐδάφ. 4 ἐν τέλει ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «εἰς τὸν ὁποῖον παρέχεται ἀμοιβὴ ἐκ δραχ. ἑκατὸν δι' ἕκαστον ἐνδικαζόμενον κτῆμα».

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων συνεδριάζει νομίμως παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν.

2. Ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν δικαιώματα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀσκεῖ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἀμέλειαν ἢ ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρις ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, πλὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὑποκειμένου εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 λαμβάνον σειρὰν 13 ἄρθρου προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑπόμενα ἐδάφια ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, κατατάσσει ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεώς της τοὺς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου, ὁρίζει τὴν ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου ὡς καὶ τῶν συνεταιρικῶν τοιούτων, προσδιορίζει τὰς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν παραχωρητέας ἐκτάσεις καὶ κτίρια, ὁρυθετοῦσα ταύτας, καταργεῖ ὑφιστομένας τυχὸν σχέσεις ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων ἢ ἀπαλλοριωτέων ἐκτάσεων, δυναμένη ἐν ἀνάγκῃ, καὶ νὰ ἱδρύῃ τοιαύτας, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως καὶ ἀποφαίνεται ἐν γένει ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος.

5. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 13, λαμβάνοντος σειρὰν 14, ἐν τέλει, ἡ φράσις «καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν τυγχάνουσιν αὐτοκαλλιεργούμενα» ἀπαλείφεται.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως τεσσαρουῆ) ἢ ἄλλο ἐπὶ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαίωμα, ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματός των ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως (λ. χ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοίκιον τοῦ κτήματος ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων, παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους, καθαρὰ πρόσοδος, ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν, συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων, νομίμως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία κλπ.).

2. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας προπολεμικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐξευρισκομένης κατ' ἐκτίμησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

3. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ὑπολογίζονται προσέτι καὶ αἱ ἀναλογοῦσαι μετὰ τὰς ἀποσβέσεις ὠφέλιμοι δαπάναι τῶν ἐν τῷ κτήματι γενομένων μετὰ τὸ ἔτος 1914 μονίμων βελτιώσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει αὗται κατεβλήθησαν ὑπὸ τρίτων καταπίθενται ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος καὶ πληρώνονται εἰς τοῦτον προνομιακῶς, ἐφ' ὅσον ἔχει δικαίωμα.

4. Ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας παρέχεται προσαύξησις εἰκοσιν ἕως τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατόν, προπολεμικὴ δὲ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1914 πενταετίας.

5. Ἡ παρεχομένη προσαύξησις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλει κατὰ κτῆμα ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας, τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἑκάστου κτήματος μέχρι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτου ὁρίου, ὅπερ παρέχεται εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἄκρως εὐμενεῖς συνθήκας. Ἡ μείζων ἀξία, ἣν προσέπόρισαν εἰς τὸ κτῆμα αἱ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προελθόντες ἐπωφελέστεροι ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ. χ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κλπ., δέον νὰ προσμετρηθῇ εἰς μερικὸν τῆς προσαυξήσεως συμψηφισμόν.

6. Ὁσάκις ἐμφυτευτικαὶ ἐκτάσεις περιλαμβάνονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον κτημάτων, ἐφαρμόζονται μόνον διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν εἰδικῶν νόμων. Προκειμένου δὲ περὶ νέων ἐμφυτεύσεων, αἵτινες δὲν ἀπέδωσαν καρπούς, ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

7. Ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως αὐτοκαλιεργειῶν περιεχουσῶν μεγάλας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ αὐτῶν καθοριζομένῃ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς διοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐὰν ὁ Συνεταιρισμὸς δὲν ἐξαγοράσῃ ταύτας, τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτῶν κατὰ τὰ προηγούμενον ἐδάφιον.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐπὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων ἀποζημιώσεως ἀποφαίνεται τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἀγροκτήματος.

2. Τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Πρωτοδικείου μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑποχρεοῦται μετὰ κλήτευσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἄνευ περαιτέρω διαδικασίας νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἰδίαν κρίσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον γενικοὺς κανόνας, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως.

3. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ παραμένουσα ὁριστικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἔκτασις.

4. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, μετὰ τὴν δημοσίευσίν της ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὁριζομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους, ἡ κυριότης μεταβαίνει ἐλευθέρα παντὸς βάρους εἰς τὸ Δημόσιον. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου στηριζομένη ἐφ' οἱουδήποτε δικαιώματος προσωπικοῦ ἢ ἐμπραγμάτου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν διαδικασίας, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἀποσβέννυται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἀποζημιώσεως ἢ κατὰ τοῦ προσώπου εἰς ὃ κατεβλήθη αὕτη δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

2. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ κτήματος ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ δέον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ν' ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περίληψιν, περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν προσωνυμίαν τοῦ κτήματος, τὴν τοποθεσίαν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὁριοθείσης ἀποζημιώσεως. Ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ οἱ κατασχόντες δανειστὰι δι'

αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος, τηρουμένης σειρᾶς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν κατὰ τὴν διανομὴν αὐτοῦ.

3. Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται περὶ πάσης ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει θίγονται ὁπωσδήποτε δικαιώματα Δημοσίου δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Μέχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

4. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐκδίδει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπόφασιν, ἐν ᾗ καθορίζει τὸ ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος καταβλητέον ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσόν, διατάσσει δὲ τὴν μὴ ἀπόδοσιν εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπολοίπου μέχρις ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων Δικαστηρίων. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καθορίζεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἐξ ἀδιαιρέτου τιμήματος τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 1 α' τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν οἰκεῖον συνεταιρισμὸν διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον διὰ Διατάγματος.

2. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἡ ἐπιδικασθεῖσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') πάσης δαπάνης γενομένης παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, β') ποσοῦ 5 ο/ο ἐπὶ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως, δυναμένου ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρις 20 ο/ο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὡρισμένης περιφερείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταχίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ καὶ ἀποτελεῖ μετὰ τῶν τόκων του, τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῶν πληρούχων καὶ τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἴδιον κεφάλαιον, δυνάμενον νὰ ἀποσυρθῇ ὁποτεδήποτε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς προικοδότησιν ἱδρυθησομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους Γεωργικῆς Τραπέζης, ἢ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀμέσως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου ἢ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλόντων συνεταιρισμῶν καὶ ἀναλόγως τῆς καταβολῆς αὐτῶν κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Τὸ κτῆμα λογίζεται μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτοδικαίως ἐνυπόθηκον εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ οὗ ἐγγράφεται προσθέτως ὑποθήκη, ἀτελῶς, εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

4. Τὸ τίμημα καταβαλλόμενον τοῖς μετρητοῖς ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ διὰ τριάκοντα ἐτησίων ἴσων δόσεων κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 6 ο/ο ἐτησίως, τῶν ὑποχρέων εἰς πληρωμὴν δυναμένων νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἢ καὶ ἅπασαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των.

5. Ὁ τόκος λογίζεται, ἀφ' ἧς τὸ κτῆμα ἢ τμήματα αὐτοῦ μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μεταβίβασις αὕτη ἐγένετο μετὰ τὴν σπορὰν καὶ πρὸ τῆς συγκομιδῆς, ὁπότε ὁ τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς προηγουμένης 1 Σεπτεμβρίου, λογιζομένης ὡς ἐνάρξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους.

6. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 27 τοῦ παρόντος καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἐσοδείαν ποσὰ συνυπολογίζονται ἐναντι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τόκων. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθοριστείσης ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον καταβάλλονται ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς μετρητὰ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 7.

7. Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ καὶ ἐλλείψει ταύτης τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ γεωργικοῦ γραφείου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐνέργεια τῆς προσωρινῆς διανομῆς τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων δι' ἰδιωτῶν καταμετρητῶν, ἀποζημιουμένων ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ δι' ἀμοιβῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐγκρίσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐποικισμοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ συμβουλίου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εἰσπραττομένης, ἐν δυστροπίᾳ τῶν ὑποχρέων, ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 προστίθεται ἐδ. 3 ἔχον οὕτω:

«Τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ αὐτοῦ τοῦ συνθετικοῦ».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 34 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Δυναμένη νὰ προποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ νέας συμβάσεως, κυρουμένης διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ δι' ἀγορὰν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ τίμημα καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀγορᾶς. Ἐπίσης δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ αἱ ἀπὸ 10 Μαΐου καὶ 17 Ἰουλίου 1924 συμβάσεις μετὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης, ὡς καὶ αἱ συναφθεῖσαι δυνάμει τοῦ νόμου 2522 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ πιστωτικῆς ἐνισχύσεως διὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῶν κατὰ τὸν ἀγρὸν νόμων Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν», συμβάσεις. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων θέλουσι προποποιηθῇ καὶ αἱ διατάξεις τῶν κυρωσάντων τὰς συμβάσεις νόμων.»

Ἄρθρον 20.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ παρόντος ἐξευρισκομένης ἀποζημιώσεως, ἥτις καὶ μόνη βαρύνει τοὺς ἀποκαθισταμένους κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληρούχους, τὸ Δημόσιον καταβάλλει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενον τρόπον πρόσθετον προσαύξησιν 50 ο/ο ἐπὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 15 ἐδαφ. 1—3 ὁριζομένης βασικῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, διακρινομένην ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 21.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 27 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 2922, ὡς τοῦτο μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 6 Ἰουνίου 1923 ἡ τελικὴ φράσις «ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ἁρμοδίας ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς» ἀντικαθίσταται διὰ της ἑξῆς: «κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κανόνας».

2. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ νόμου 2922 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

1. Ἕκαστος κληροῦχος ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του τὸν παραχωρηθέντα αὐτῷ κλῆρον. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, κληροῦχος δὲν καλλιεργήσῃ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ κλήρου του κατὰ τὸ ἰσχύον σύστημα καλλιεργείας, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, διατιθεμένου τοῦ κλή-

ρου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ἐπὶ τῶν κληρούχων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ προηγούμενον νόμον κτημάτων.

3. Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 2922 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

1. Ἂν κληροῦχός τις ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἀποκτήσεως τῆς κυριότητος τοῦ κλήρου, ἀπὸ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἀπεκλείονται οἱ ἐκ τῶν κληρονόμων ἀποκατασταθέντες γεωργικῶς καὶ οἱ στερούμενοι τῆς πρὸς ἀποκατάστασιν νομίμου ἱκανότητος, καὶ καλοῦνται εἰς αὐτὴν οἱ ὁριστὶ κληρονόμοι.

2. Ἂν ὁ κληροῦχος ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος, ἡ τύχη τοῦ κλήρου διέπεται ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

3. Πλείονες κληρονόμοι ἀποβιοῦντος κληροῦχου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν σχέσεις των δι' ἑνὸς τῶν συγκληρονόμων, ὁριζομένου κατὰ πλειονοψηφίαν διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον γραφεῖον Ἐποικισμοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ὁ ἀρμόδιος προϊστάμενος καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ μετ' ἀκρόασιν διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον.

4. Ἐπὶ ἀνηλίκων κληροῦχων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου.

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος προστίθεται ἐδάφ. 3, ἔχον οὕτω·

«3. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς ἁρπυνούσης τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεως κανονίζεται διὰ Διατάγματος».

Ἄρθρον 22.

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἡ πώλησις ἢ ὁποιαδήποτε ἡ διάθεσις ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῶν κλήρων τῶν καλλιεργητῶν οἱ ὁποῖοι ἀπεκατεστάθησαν γεωργικῶς δι' ἀναγκαστικῆς ἢ ἑκουσίας μεταβιβάσεως ἀπαλλοτριωτέων ἀγροκτημάτων.

2. Εἰς ὑπολείμματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα μόνον νόμον αἱ ὑριστάμεναι ἀγροτικαὶ σχέσεις καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐπομένης γεωργικῆς περιόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπέκτησε τὴν νομὴν τοῦ κτήματος ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμός, δὲν ὑπόκεινται δὲ ταῦτα ἀρεξῆς ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν καλλιεργητῶν.

3. Τμήματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τὸ κράτος προηγουμένων διατάξεων ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον, ἐφ' ὅσον εἰς τὰ κτήματα ταῦτα ἀρέθησαν ἐκτάσεις οὐχὶ ὡς κλῆροι ἰδιοκτητῶν ἢ στρατιωτικοὶ τοιοῦτοι μὴ ὑπερβαίνοντες τοὺς ἑξ, τῶν πέριξ τῶν ἐξ ἀπαλλοτριουμένων.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπὶ κτημάτων, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, οὐδεμία ἐπέρχεται μεταβολὴ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ρητῶς ἀναφερομένων περιπτώσεων.

2. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτεῖ μόνον ἐπὶ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως, τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διαδικασίαν πρὸ καθορισμοῦ ταύτης καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῆς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κτημάτων τὰ ὁποῖα ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως δι' ἀμέσου τῶν νόμων 1072, 2052 καὶ 2092.

4. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὁ γραμματεὺς τῶν Ἐφετῶν, παρ' εἰς ἐκκρεμεῖ ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως πρόεδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τοὺς νόμους 1072 καὶ 2052 ἢ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸν νόμον 2092 μεταβιβάζει ἀμελλητικῶς αὐτὰς πρὸς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον, ἀποφαινόμενον ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

5. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ἐπέλθῃ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τελεσιδικία δικαστικῶν ἀποφάσεων καθορισασῶν τὴν ἀποζημίωσιν κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῶν νόμων περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος οὐδεμίαν ἐπιφέρουσι μεταβολὴν ἐπὶ τῶν οὕτω κεκριμένων. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν κτημάτων τοῦ ἐδαφίου τούτου καταβάλλεται ἡ ἐν ἄρθρῳ 20 ἀναφερομένη προσαύξησις ἀποζημιώσεως.

6. Αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν, κατὰ τὸ τροποποιούμενον νομοθετικὸν διάταγμα περὶ ἐκτιμήσεως κατὰ περιφερείας τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύν των ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 24.

Ἐκτάσεις γαιῶν ἢ ἀμπέλων ἐξαγορασθεῖσαι παρὰ τῶν ἐμφυτευτῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2189 διὰ συμβολαίου καὶ παραχωρηθεῖσαι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν παραμένουσιν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῶν ἐξαγορασάντων ἐμφυτευτῶν, ὑποχρέων εἰς καταβολὴν πρὸς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 25.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ τροποποιούμενον προηγούμενον νομοθετικὸν διάταγμα κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, θεωρουμένων ὡς ἀπαλλοτριωτέων, χωρεῖ ἡ διαδικασία τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 26.

1. Οἱ ἀδιάθετοι κλῆροι, ὡς καὶ οἱ κλῆροι τῶν παραιτηθέντων αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ τῶν ἐξ αὐτοκαλλιεργείας κτημάτων, διατίθενται ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ἐποίκων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2. Κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς εἷς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ εἰς ἀνύπαρκτον πρόσωπον διατίθενται κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐπὶ τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐσοδεία ἀπεσημήθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 2521 «περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐσοδείας τῶν κολλητικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν», ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 33, ἐδάφ. 13 τοῦ τροποποιουμένου νομοθετικοῦ διατάγματος, αἱ περὶ τῆς καταβολητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως ἀποφάσεις τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923 — 1924 καὶ ἐφεξῆς. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδ. 1 καὶ ἐπ. τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος, τὰ καθορισθέντα ποσὰ μετὰ πρόσαξήσεως 30 ο/ο ἐπ' αὐτῶν.

2. Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα ἐξεδικάσθησαν, μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκτίμησιν τοῦ γεωμόρου, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, παραχωρησάσης διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεώς της μὴ ἐκτιμηθείσας βασκησίμους οἰκοκαλλιεργουμένας ἢ ἄλλας ἐκτάσεις, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 9 ἐκτίμησις αὐτῶν καὶ καλεῖται ὁ ὑπόχρεως συνεταιρισμὸς πρὸς καταβολὴν καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν ἐκτάσεων τούτων.

3. Ἐφ' ὧν κτημάτων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δὲν καθωρίσθη κατὰ τὸ ἐδ. 1 ἀποζημίωσις διὰ τὸ γεώμορον καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

4. Ἐὰν οἱ ὑπωσδήποτε νεμηθέντες κτήματα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα κατὰ τὸ τροποποιούμενον νομοθ. διάταγμα κατέβαλον μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ γεώμορον ἢ μίσθωμα διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος τῆς κηρύξεως, οἱ ἐκ τούτων συγκροτηθέντες ἀγρο-

τικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ γεωμόρου ἢ μισθώματος διὰ τὴν ἀναφερομένην περίοδον, τὰ δὲ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβαλλόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος μίσθωμα ὑπολογίζεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

5. Ἐὰν οἱ καλλιεργηταὶ ἢ οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν κατέβαλον εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὀφειλομένου γεωμόρου μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ συγκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦτο μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 μισθώματος, ἐξευρισκόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, ἐν περιπτώσει βεβαιουμένης ἀδυναμίας πρὸς ἄμεσον πληρωμήν, νὰ ἐπιμερίσῃ τὸ καταβλητέον ποσὸν εἰς δύο ἐτησίας δόσεις.

Ἄρθρον 28.

1. Εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα, γαῖαι, καλλιεργούμεναι ἐπ' ἐμφυτεύσει ἢ κατὰ τὸ ἐπινράτοῦν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ σύστημα τῆς κληρονομικῆς νομῆς (μπάστανα) παραχωροῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κληρούχους ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἢ κληρονομικοὺς νομεῖς, ὧν ὁ κλῆρος συμπληροῦται μόνον δι' ἑτέρων γαιῶν κειμένων εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον κτῆμα πρὸς ἐπάρκειαν.

2. Εἰς τὰ ἐν Ἠπείρῳ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ὁ κλῆρος δύναται νὰ εἶνε οὐ μόνον κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀξίαν ἄνισος.

3. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν πραγματουμένων ἐδαφίων αἱ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1 καταλειπόμεναι ἐκτάσεις λαμβάνονται ἐκ τῶν καλλιεργησίμων βοσκοτόπων τοῦ κτήματος.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἄρθρου τούτου ἕνεκα τῆς μεγάλης κατατμήσεως τῶν μπαστανιῶν, δύναται νὰ συγκεντρώνῃ καὶ ἑνώνῃ τὰ τμήματα αὐτῶν καὶ νὰ κατανέμῃ ταῦτα κατὰ τὸν νόμον μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

Ἄρθρον 29.

1. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῶν κλήρων τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας (ἰμλιάκια), τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν κληρονομικῶν νομέων (μπαστανιούχων) κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 καὶ 27 τοῦ νόμου 2922 γίνεται μετὰ ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ καθορισθέντος τιμήματος διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ.

2. Τὸ παραχωρητήριον τοῦτο, συνταταγμένον κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ εἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸν ὁριστικὸν τίτλον κυριότητος τοῦ κλήρου.

Ἄρθρον 30.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ διορίζει, ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου γραφείου ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς πεπειραμένου λογιστοῦ καὶ τοῦ παρὰ τῷ γραφείῳ ὑπηρετοῦντος ἐπόπτου συνεταιρισμῶν ἢ ἐπόπτου Ἐποικισμοῦ ἢ Ἐπιμελητοῦ, ἥτις καλεῖ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν τοῦ νόμου 2052 νὰ προσαγάγωσιν ἐνώπιον αὐτῆς ἅπαντα τὰ διοικητικὰ καὶ λογιστικὰ βιβλία τοῦ συνεταιρισμοῦ, προσκαλεῖ διὰ τοῦ τύπου τοὺς τυχὸν δανειστὰς τῶν συνεταιρισμῶν (ἐκτὸς τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου), ὅπως ἀπαγγελθῶσιν ἐντὸς μηνὸς εἰς αὐτήν, μεθ' ὃ προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν συνεταιρισμῶν συντάσσουσα τὸν ἰσολογισμὸν καὶ πίνακα τῶν ἀξιώσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἑνὸς ἑκάστου κληρούχου πρὸς τὸν συνεταιρισμόν.

2. Διαρκούσης τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡ Διεύθυνσις τοῦ συνεταιρισμοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκκαθαρίσεως.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνταττόμενοι πίνακες καὶ ἰσολογισμοὶ διαβιβάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἀποφαινόμενον ἀπεκλήτως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτοὺς διορθώσεων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὁρίσῃ ὡς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀνώτατον ὅρον μέχρι δραχμῶν διακοσίων δι' ἕκαστον συνεταιρισμόν, τὰς ὁποίας μετὰ τῶν δαπανῶν δημοσιεύσεως πρὸς ἀναγγελίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν τυχὸν ἄλλων ἐξόδων καταλογίζει εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ἐκκαθαριζομένου συνεταιρισμοῦ.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκκαθαρίσεως ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου συνεταιρισμοῦ, πρὸς συλλογὴν πλειοτέρων στοιχείων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ ἐπὶ τῶν κτημάτων Σουφλάρια, Λαρίσης, Μεσδάνι, Δελῆ-Ἰμπραήμ, Μπουλὶ καὶ Ζαΐμη Καρδίτσης, Καμπὶλ-Ἀγᾶ, Ἀμὰρ, Νυχτερὲμ-Κουλούρα Τυρνάβου, Ζάρκου, Δουσίκου, Βαρμπόπης, Παππουλιᾶς, Νομῆς, Μικροῦ Μέρτσι καὶ Μπάτας Τρικκάλων, Κουρφαλάκι καὶ τοῦ δημοσίου κτήματος Ἀϊδινίου Ἀλμυροῦ, Γενητσαροχωρίου καὶ Μπαϊρακλῆ Φαρσάλων καὶ Ἀμοῦρι Ἐλασσόνος, ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, παραπομπὴ πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπανεκδίκασιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Κατόπιν ἀποφάσεως τῶν 4)5 τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάσσῃ τὴν διαγραφὴν κληρούχων, μὴ καλλιεργούντων μηδ' ἀσκούντων ἐπάγγελμα παρέχον δικαίωμα πρὸς λῆψιν κλήρου καὶ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ἐγγραφὴ ὡς κληρούχων γεωργῶν ἢ ἐπαγγελματιῶν ἐκ τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν τελευταίαν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, οἵτινες πρὸ τῆς εἰς τὸν στρατὸν κλήσεώς των ἐκαλλιέργουν ἢ ἤσκησαν ἐν τῷ κτήματι ἐπάγγελμα, παρέχον δικαίωμα ἐπαγγελματικοῦ κλήρου, καὶ οἵτινες ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας των εἴτε δὲν παρέστησαν εἴτε δὲν ἐξεπροσωπήθησαν προσηκόντως κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας λαμβάνονται μέχρι τέλους 1924 ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐποικισμοῦ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1924.

3. Εἰς ὅσα ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα ἐγένετο προσωρινὴ διανομὴ ὑπὸ ἰδιωτῶν μηχανικῶν, δύναται αὕτη, αἰτήσει τοῦ Συνεταιρισμοῦ, νὰ κηρυχθῇ ὁριστικὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ νόμου 2922 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

1. Ἡ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἄλλης ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῶν διαδικασία δὲν ὑπόκειται εἰς οἱονδήποτε τέλος.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ ἑκουσίως ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος.

Ἄρθρον 33.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβολὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰς τὰ κτήματα ταῦτα καλλιεργούντων ἐπὶ μορτῇ ἢ ἐπὶ ἀντισπόρῳ, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ὑφισταμένης ἐν αὐτοῖς πραγματικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἔξωσις τῶν καλλιεργητῶν τούτων, ἐκτὸς α') ἂν ὑπάρχῃ ἔγγραφος συμφωνία περὶ παραστήσεως τοῦ καλλιεργητικοῦ δικαιώματος ἢ β') ἂν ὁ καλλιεργητὴς προβῇ εἰς κλοπὴν πραγμάτων τοῦ ἰδιοκτήτου, τιμωρηθεὶς εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ παραλείψῃ ἐκ προθέσεως τὴν καλλιέργειαν.

2. Ἡ προσωρινὴ ρύθμισις πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγροδότου καὶ ἀγρολήπτου ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐννόμων σχέσεων καὶ τῆς διατηρητέας πραγματικῆς καταστάσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ΓΨΫΖ' τοῦ 1911 νόμου, ἐπὶ δὲ τῆς ἐξώσεως ἐφαρμόζεται ὁ νόμος ΓΩΝΣ' τοῦ 1911, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.

3. Ἐπὶ ἐκουσίων μεταβιβάσεων ἀγροκτημάτων πρὸς καλλιεργητάς, γεφυρέων ἢ γεντσουμένων ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἄρεται ἡ κολληγικὴ σχέσις ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν καλλιεργητῶν ἐκείνων, εἰς οὓς μεταβιβάσθη ἐκ τοῦ κτήματος ἔκτασις ἴση πρὸς τὸν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ χορηγητέον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος γεωργικὸν κλῆρον.

Ἄρθρον 34.

1. Τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ νόμου 2052 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Τὸ ἐδάφιον 1 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ παντὸς αὐτοτελοῦς κτήματος ἐκτάσεως κατωτέρας τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων.»

2. Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Ἡ διαχείρισις ὁλοκλήρου τοῦ ἐπικοίνου κτήματος ἀφίνεται εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ μέχρι τῆς διακαστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος ἢ τοῦ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον χωρισμοῦ τῶν ἐπικοίνων δικαιωμάτων. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δύναται τὸ Δημόσιον, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἑνὸς πέμπτου ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ νὰ διαχειρισθῇ τὸ μερίδιον τοῦτο συμφώνως μὲ τὰς κειμένας διατάξεις. Ὁ διαχειριζόμενος τὸ ἐπίκοινον κτῆμα κάτοχος, θεωρεῖται ὡς νόμιμος κατὰ τὰ ἄρθρα 951 ἐπ. Πολ. Δικονομίας μεσεγγυοῦχος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον».

3. Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς·

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν κτημάτων, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ Δημόσιον εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἐτησίας προσόδου τῶν ἐπικοίνων κτημάτων.

2. Ἡ βεβαίωσις δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος ἑκάστου κτήματος, εἴτε διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μεσεγγυούχου συνιδιοκτήτου καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τόκου ἐπτὰ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἐπὶ τῆς καθορισθησομένης προσωρινῆς ἀξίας τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἀξία αὕτη ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων καὶ παρ' ἐπιτροπῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, δι' οὗ καθορίζεται καὶ ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης. Ὡς πρὸς τὰ θέματα ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ διαχειρίσεως τῆς δασικῆς νομοθεσίας.

3. Ὁ τόκος οὗτος ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Θεσσαλονίκης (20 Μαΐου 1917).

1. Διὰ τὰ καθυστερούμενα δύναται διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος νὰ ὁρισθῇ τμηματικὴ καταβολή.»

4. Εἰς τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ παρόντος νόμου» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων».

Ἄρθρον 35.

1. Μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν ἐν γένει νόμων ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων ἐν ἑκάστῃ πρωτοδικειακῇ περιφερείᾳ, αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον 4 ἐξαιρούμεναι τῆς ἀπαλλοτριώσεως κτηνοτροφικαὶ ἐκτάσεις, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὰς Μονάς, παραχωροῦνται εἰς συνεταιρισμοὺς νομάδων κτηνοτρόφων, ἀποκλειστικῶς καὶ αὐτοπροσώπως ἀσκούντων τὴν κτηνοτροφίαν, στερουμένων δὲ ἰδιοκτήτων βοσκῶν.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, καθορίζονται αἱ διατάξεις αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἰδίᾳ βάσεων· Οἱ κλῆροι ἔσονται συνεταιρικοί. Ὡς κληροῦχοι θεωροῦνται αἱ οἰκογένειαι τῶν κτηνοτρόφων. Ἕκαστος κληροῦχος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐν τῷ συνεταιρισμῷ κατ' ἀνώτατον ὅριον πλείονα τῶν διακοσίων αἰγοπροβάτων καὶ δέκα μεγάλων ζώων. Ἡ σειρὰ προτιμήσεως κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μακροχρονιωτέρας κατοχῆς ἐν τῷ λεκαδίῳ ἐντὸς τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας. Αἱ περὶ ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως διατάξεις ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογήν, τῆς πληρωμῆς δυναμένης νὰ εἶνε βραχυτέρας, καὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τοῖς μετρίοις.

Ἄρθρον 36.

Καταργοῦνται : α') τὰ ἄρθρα 38, 39, 40, 41, 42, 44, 46 πλὴν τοῦ ἐδαφ. 4, 47, 48 τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 49; γ') ἐδ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 55, τὸ ἄρθρον 56, 59; 61; 62; ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 63 καὶ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052, β') ὁ νόμος 2521 «περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐσοδείας τῶν κολληγικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν», γ') τὰ ἄρθρα 25, 26; 34; 42; 45; 46, ἡ παρ. 2 τοῦ ἐδαφ. 1 καὶ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 32 καὶ τὰ ἐδάφ. 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 33 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2922, δ') τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 προστεθὲν διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1923, τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 προστεθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Ἰουνίου 1923, τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρ. 11, ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 ἐδάφ. 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1923 προστεθεῖσα διάταξις εἰς τὸ ἄρθρον 13 ἐδάφιον 4, τὰ ἄρθρα 17, 18, 19 καὶ 20, τὸ ἐδάφ. 6 τοῦ ἄρθρου 32, προστεθὲν διὰ τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1923 καὶ τὸ ἄρθρ. 33 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, ε') τὸ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1923 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν» στ') τὰ ἄρθρα 11 καὶ 16 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1923 Νομοθετ. Διατάγματος περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 ὁμοίου, ζ') τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 ἐδ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, η') τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, θ') τὰ ἄρθρα 3, 4 καὶ 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 ὁμοίου τοιούτου, ι') τὸ Νομ. Διάταγμα τῆς 6 Ἰουνίου 1923 «περὶ αὐτοκαλλιεργειῶν», καὶ ια') ὁ νόμος 670 τοῦ 1915 «περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν τσιφλικίων καὶ τῶν ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν», ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τῆς 6 Νοεμβρίου 1922 καὶ τῆς 20 Μαρτίου 1923.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 ἡ φράσις «τὸ 1)3 τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ καθοριζομένης» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς· «ἐκτάσεις διακοσίων στρεμμάτων καθοριζομένης».

Ἄρθρον 37.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀγροτικῶν νόμων (2052, 2922 καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν, μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὡς καὶ μεταγενεστέρων ἔτι τοιούτων), ὡς καὶ ἡ προσαρμογὴ τῶν παραπομπῶν καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ

παραγράφων, ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων».

2. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ τῶν τροποποιουμένων νόμων διατάξεις κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων.

3. Εἰς τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ Ν. Δ. τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος» διὰ τῶν λέξεων «τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας».

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Σοφούλης

Τὰ Μέλη

Γ. Ροῦσος, Κ. Γκότσης, Π. Μαυρομιχάλης, Θ. Βελλιανίτης, Γ. Μαρῆς, Δ. Ν. Μπότσαρης, Α. Ὀρφανίδης, Α. Μυλωνᾶς, Α. Πρωτοσύγγελος, Γ. Κατεχάκης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ νομοῦ Σερρῶν εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Θεσσαλονίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 25 τοῦ νόμου 1149 τοῦ 1918 «περὶ Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποσπῶμεν τὸν νομὸν Σερρῶν ἀπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης καὶ ὑπάγομεν τοῦτον εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Θεσσαλονίκης.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Σοφούλης

Τὰ Μέλη

Γ. Ροῦσσος, Κ. Γκότσης, Π. Μαυρομιχάλης, Θ. Βελλιανίτης, Γ. Μαρῆς, Δ. Ν. Μπότσαρης, Α. Μυλωνᾶς, Α. Ὀρφανίδης, Α. Πρωτοσύγγελος, Γ. Κατεχάκης.

(4)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Ἀθήναις Πλατεῖα Κουμουνδούρου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς νόμους ΓΨΝΑ', 103 καὶ 2442 καὶ Ν. Δ. τῆς 30 Δεκεμβρίου 1924, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργοῦ, κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον λόγῳ προφανοῦς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου δημοτικοῦ σχολείου ἀκίνητον κείμενον ἐν Ἀθήναις, συνοικίᾳ Ψυρρῆ, πλατείᾳ Κουμουνδούρου, ἐκτάσεως μ. τ. ὡς ἔγγιστα τετρακοσίων ὀκτὼ καὶ 68 ο/ο (408.68) καὶ ἀνῆκον εἰς τὴν Ι. Μονὴν Πεντέλης, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀπὸ 12 Αὐγούστου ε. ἔ. σχεδιαγράμματι καὶ κτηματολογικῷ πίνακι τοῦ ὑπομηχανικοῦ Δ. Πετρίδη.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Θ. Βελλιανίτης

(5)

Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποφάσεως Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 69 ἐδάφ. α' ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 73 ἐδάφ. α' τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάσσομεν τάδε·

Ἐπικυροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 67 ἐ. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Ρεθύμνης, περὶ παραχωρήσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μονῆς Ἀρκαδίου ταῦ ὑπὸ τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας μέχρι τοῦδε κεκτημένου Μετοχίου «Χαμαλεῦρι».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Θ. Βελλιανίτης

(6)

Περὶ ἐπικυρώσεως ἀποφάσεως περὶ ἐκποιήσεως Μοναστηριακῶν κτημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 109 τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάσσομεν τάδε·

Ἐπικυροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 36 τῆς 3 Ἰουνίου ε. ἔ. ἀπόφασιν τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπείας Χανίων, περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἐν αὐτῇ περιγραφομένων Μοναστηριακῶν κτημάτων, ὧν τὸ ἀντίτιμον διατεθήσεται ἀποκλειστικῶς τὸ μὲν ἥμισυ ὑπὲρ ἑκάστης τῶν Μονῶν δι' ἐπισκευὰς καὶ ἀνακαινίσεις τῶν ναῶν καὶ λοιπῶν κτιρίων τῶν Μονῶν, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ὑπὲρ τοῦ Μοναστηριακοῦ Ταμείου Χανίων, πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Θ. Βελλιανίτης

(7)

Περὶ ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Ἁγ. Βασιλείῳ Κύπουρίας δι' ἀνέγερσιν δημ. σχολείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς νόμους ΓΨΝΑ' 103, 2442 καὶ τὸ Ν. Δ. τῆς 30 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1923, κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον λόγῳ προφανοῦς Δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἀνέγερσιν Διδακτηρίου Δημ. σχολείου γήπεδον κείμενον ἐν Ἁγ. Βασιλείῳ-Κυπουρίας, ἐκτάσεως μέτρων τετραγ. ἐνενήκοντα (90), ὡς ἔγγιστα καὶ ἀνῆκον εἰς τὸν Ἀθανάσιον Μπόκον κάτοικον Ἁγ. Βασιλείου, ὡς σημειοῦται ἐν τῷ ἀπὸ 21 Μαρτίου 1924 Διατάγματι τοῦ μηχανικοῦ Καρπούζογλου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν κα ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Θ. Βελλιανίτης

---

(8)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου ἐν Ρωμεϊκῳ Λεβαδείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς νόμους ΓΨΝΑ' 103 καὶ 2442 καὶ τὸ Ν. διάταγμα τῆς 12 Μαΐου 1923, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, κηρύσσομεν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέον λόγῳ δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι πρὸς ἀνέγερσιν διδακτηρίου δημ. σχολείου ἐν τῷ χωρίῳ «Ρωμεϊκον» Λεβαδείας ἀγρὸν ἀνήκοντα εἰς τοὺς Ἰωάνθ. Κιούση καὶ Χαρ. Κιούση, κατοίκους Ρωμεϊκου, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀπὸ 22 Ἰουλίου ἐ. ἔ. διάγραμμα τοῦ μηχανικοῦ Δ. Τζόγια, ἐκτάσεως ἐν συνόλῳ 2647 τετραγ. μέτρων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Θ. Βελλιανίτης

---

(9)

Περὶ ἀποτελέσεως τοῦ χωρίου Νικολέϊκα-Λιγιέων ἰδίας ἐνορίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 3, 7, 8 καὶ 99 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου παρ. ἔτους νομοθ. διατάγματος, καὶ 2) τὸ ὑπ' ἀριθ. 111 ἐ. ἔ. ἔγγραφον τοῦ Μητροπολίτου Καλαβρύτων, γνωρίζοντος τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου Καλαβρύτων κλπ., στηριζομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 70 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν ἀπὸ 30 Μαΐου αἴτησιν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Νικολεΐκων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν τάδε·

Τὸ χωρίον Νικολεΐκα τοῦ τέως δήμου Λιγιέων ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μὲ Ναὸν ἐνοριακὸν τὸν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Θ. Βελλιανίτης

---

(10)

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ Διατάγματος «περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ἐξωκκλησίου Παναγίας Κλεισούρας εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάσσομεν τάδε·

Μὴ ἐπεκταθείσης τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων νομοθετικοῦ διατάγματος καὶ ἐν τοῖς Νέαις Χώραις, ἀκυροῦμεν τὸ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1923 Ἡμέτερον διάταγμα «περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ ἐξωκκλησίου Παναγίας Κλεισούρας εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον» καὶ παραγγέλλομεν τὴν ἀπόδεσιν τούτου εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Κλεισουριέων, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1924.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ. Ὑπουργὸς

Θ. Βελλιανίτης

---

(11)

Διόρθωσις ἡμαρτημένων.

Ἐπαναδημοσιεύεται ἡ κάτωθι διόρθωσις ἡμαρτημένων ἐσφαλμένως δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') τῆς 21 Αὐγούστου ἐ. ἔ., ἔχουσα οὕτω: «Τὸ ἐδάφιον Β' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3164» «περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 181 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') τῆς 5 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐξ ἐσφαλμένου χειρογράφου ἐδημοσιεύθη «καὶ Β') δεκάδραχμος κατὰ πάντα χιλιάδα εἰδικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων διὰ τῶν τελωνείων τοῦ Νομοῦ Χίου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε μεταφερομένων εἰς τὰς λοιπὰς περιφερείας τοῦ Κράτους ἐσπεριδοειδῶν» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «καὶ β') δεκάδραχμος κατὰ πέντε χιλιάδας εἰδικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων διὰ τῶν τελωνείων τοῦ Νομοῦ Χίου εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν εἴτε μεταφερομένων εἰς τὰς λοιπὰς περιφερείας τοῦ Κράτους ἐσπεριδοειδῶν» εἰς ὃ καὶ διορθοῦται.

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ.)

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.